

соціальної сфері, партнерські стосунки між владою та громадськістю є одним з визначальних чинників соціального розвитку територіальної громади.

Характер, зміст і напрями розвитку соціальної сфери підпорядковані потребам розвитку як матеріального виробництва, так і нематеріального. Вона не тільки бере участь у відтворенні головної продуктивної сили суспільства – людини і тим самим активно впливає на створення сукупного продукту, а й визначає самі темпи соціально-економічного прогресу.

Список використаних джерел:

1. Геєць В.М. Ліберально-демократичні засади: курс на модернізацію України. *Економіка України*. 2010. № 3. С. 4-20.

2. Геєць В.М. Суспільство, держава економіка: феноменологія взаємодії та розвитку. Київ : НАН України, Інститут економіки та прогнозування, НАН України. 2009. 864 с.

3. Куценко В.І., Удовиченко В.П. Соціальна безпека в контексті сталого розвитку. Чернігів : Видавець Лозовий В.М., 2011. 656 с.

Лобунець В.І.,

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри публічного управління,

адміністрування та міжнародної економіки

Білоцерківського національного аграрного університету,

м. Біла Церква, Україна

МІСЦЕ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Соціально-культурну сферу найчастіше називають соціальною і розглядають як категорію соціологічну, вважаючи, що соціальна сфера – це система забезпечення людини протягом всього життя.

Сучасний етап розвитку системи соціального захисту можна охарактеризувати як період інтенсивного державного управління соціальною сферою, що базується на розвитку

національної моделі соціальної підтримки населення. Її метою є забезпечення стійкого підвищення якості життя соціально вразливих груп населення, а особливостями – програмно-цільовий характер, що базується на адресному принципі соціальної підтримки та надання допомоги.

Економічна ситуація вимагає підвищення ефективності соціальної політики, концентрації зусиль органів державного управління і місцевого самоврядування на вирішенні найбільш гострих соціальних проблем, пошуку нових механізмів реалізації соціальної політики, що забезпечать більш раціональне використання фінансових і матеріальних ресурсів. Такий напрям соціальних змін тісно пов'язаний з реформою децентралізації, що активно впроваджується в Україні і є способом організації публічної влади в державі, за яким місцеві органи влади мають право самостійно вирішувати власні завдання в межах закріплених законодавчо [1, с. 83]. Важливою проблемою, яку можливо вирішити шляхом реформи децентралізації, це зростання показників соціально-економічного розвитку адміністративно-територіальних одиниць, забезпечення прав та інтересів місцевого населення об'єднаного в територіальні громади (ОТГ) [2].

На місцевому рівні управлінські рішення з соціальних питань приймаються місцевими органами влади та органами місцевого самоврядування. Переважно реалізація всієї соціальної політики здійснюється через систему місцевих органів управління і самоврядування та створених на базі комунальної власності установ і організацій соціальної інфраструктури. До них відносяться дошкільні установи, школи, середні спеціальні навчальні заклади, бібліотеки, лікарні, поліклініки, спортивні об'єкти, територіальні центри соціального обслуговування та інші. Фінансування установ соціальної інфраструктури здійснюється переважно з місцевих бюджетів.

Роль органів місцевого самоврядування, як складової частини системи публічної влади, досить часто недооцінюється та не враховується при розробці концепцій і довгострокових стратегій соціально-економічного розвитку України.

Підвищення ролі органів місцевого самоврядування у соціальній сфері обумовлено функціями місцевого

самоврядування, характерними для більшості європейських держав. В теоріях публічного адміністрування серед функцій місцевого самоврядування прийнято називати такі функції, як надання соціальних послуг, забезпечення комплексного соціально-економічного розвитку адміністративно-територіальних одиниць, забезпечення безпосередньої участі населення у розв'язанні питань місцевого значення та ін. Вони є основами реформи децентралізації. Тому в сучасних умовах повинні змінитися підходи до органів місцевого самоврядування та ОТГ як до суб'єктів планування соціального розвитку територій.

З метою підвищення ролі органів місцевого самоврядування в соціальній сфері вважаємо необхідним розширити їх повноваження в наступних сферах:

- розмежувати повноваження в соціальній сфері між органами державного управління та органами місцевого самоврядування на основі впровадження принципів децентралізації;

- оптимізувати функції управління органами місцевого самоврядування соціально-економічним розвитком адміністративно-територіальних одиниць, зокрема, посилити функцію планування і поточного контролю за реалізацією середньо- і довгострокових Програм розвитку ОТГ;

- конкретизувати повноваження органів місцевого самоврядування з можливістю виносити на публічне обговорення населення Програм і Концепції з питань соціального розвитку територіальних громад, соціального обслуговування та соціальної адресної допомоги;

- нормативно закріпити такі форми публічного обговорення як громадські слухання з питань соціального розвитку через проведення консультативного опитування населення з складанням соціального паспорту території тощо.

Список використаних джерел:

1. Лобунець В.І. Оцінка результативності реформи місцевого самоврядування та зміни адміністративно-територіального устрою в Україні. *Менеджмент та підприємництво: тренди розвитку* : електронне наукове фахове видання. 2019. Вип. 1 (07). С. 80-92.

2. Гладка Т.І. Децентралізація влади в Україні як засіб посилення демократії та підвищення її стабільності. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2015. № 12. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=937> (дата звернення: 09.12.2019).

Ситник А.П.,
*аспірант кафедри публічного управління
та адміністрування
Полтавської державної аграрної академії*
Клименко А.В.,
*здобувач вищої освіти СВО Магістр,
Полтавська державна аграрна академія,
м. Полтава, Україна*

РЕАЛІЗАЦІЯ СОЦІАЛЬНИХ ФУНКЦІЙ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЯК ЧИННИК ЙОГО ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ

Інститут місцевого самоврядування має соціальне призначення, яке постає як предмет відображення функцій місцевого самоврядування, повноти, якості, ефективності, результативності та прозорості їх реалізації. Якість виконання функцій муніципальної влади визначає рівень, ступінь відповідності (або невідповідності) місцевого самоврядування своєму соціальному призначенню, ефективності цього виду публічної влади [1, с. 92-93].

Оскільки вимоги з боку суспільства до результативності виконання соціальних функцій органами місцевого самоврядування та рівня якості послуг, що надаються громадянам, зростають швидшими темпами ніж сам рівень результативності і якості, залишаються не вирішеними проблеми довіри населення до органів місцевого самоврядування та формування їх іміджу як сучасного та позитивного.

Таким чином, проблема формування іміджу органів місцевого самоврядування розглядається у контексті підвищення рівня ефективності їх діяльності саме в сфері